

Sygn. akt IV Ka 151/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Paweła-Gawor

Sędziowie: SO Sławomir Noga (spr.)

SO Janusz Krok

Protokolant: st. prot. Justyna Machulak

przy udziale Marii Zębali Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2014 roku, sprawy

skazanego K. C.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, skazanego i jego obrońcę,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie

z dnia 29 listopada 2013r. sygn. akt II K 815/13/S,

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie do ponownego rozpoznania.

SSO Sławomir Noga SSO Grażyna Paweła-Gawor SSO Janusz Krok

Sygn. akt IV Ka 151/14

UZASADNIENIE

K. C. skazany został następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 12.12.1996 r., sygn. akt II K 1270/96/S, za przestępstwo z art. 214 § 2 d. k.k. popełnione w nocy z 14/15 września 1996 r., za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata, orzeczono ponadto karę 600 zł grzywny, następnie postanowieniem Sądu z dnia 17.11.1997 r. sygn. akt II Ko 1014/97/S zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; karę tę skazany odbył w okresie od 22.01.1998 r. do 07.08.1998 r.;

II. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...) z dnia 26.09.2003 r., sygn. akt II K 1407/03/S, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 21.05.2003 r., za które wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata, orzeczono ponadto na mocy art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda, następnie postanowieniem Sądu z dnia 18.04.2005 r. sygn. akt II Ko 451/05/S zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; karę tę skazany odbył w okresie od 31.05.2005 r. do 01.01.2006 r., na poczet odbycia kary zaliczono dzień zatrzymania 21.05.2003 r.; postanowieniem z dnia 18.01.2006 r. Sąd Okręgowy w Krakowie warunkowo zwolnił skazanego z okresem próby do

dnia 18.01.2008 r., czego nie odwołano; nadto w okresie od 08.03.2005 r. do 06.04.2005 r. skazany odbył zastępczą karę 29 dni pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę;

III. Sądu Rejonowego w Miechowie Wydział (...)z dnia 03.06.2005 r., sygn. akt II K 125/05 za przestępstwa:

- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 3/4 listopada 2004 r., za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny (na mocy art. 33 § 2 k.k.) w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości 1 stawki dziennej na kwotę 10 złotych,
- z art. 270 § 1 k.k. popełnione w dniu 04.11.2004 r., za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 03.11.2004 r. za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie wyżej wymienione kary połączono i orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; karę tę skazany odbył w okresie od 01.01.2006 r. do 26.01.2006 r., zaliczono na poczet kary okresy: od 08.11.2004 r. do 08.03.2005 r., od 06.04.2005 r. do 31.05.2005 r.; postanowieniem z dnia 18.01.2006 r. Sąd Okręgowy w Krakowie warunkowo zwolnił skazanego z okresem próby do dnia 18.01.2008 r., czego nie odwołano; orzeczoną karę grzywny skazany uiszczył w kwocie 218,51 zł, a pozostała kwota tej kary została zamieniona postanowieniem Sądu na zastępczą karę pracy społecznie-użytecznej, w zakresie której wykonanie zawieszono do czasu opuszczenia zakładu karnego przez skazanego;

IV. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie Wydział (...)z dnia 27.12.2005 r., sygn. akt II K 186/05/ K za przestępstwa:

1. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 05.05.2004 r., za które wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
2. z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniach od 28.06.2004 r. do 08.07.2004 r. za które wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie wyżej wymienione kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; karę tę skazany odbył w okresie od 03.12.2007 r. do 02.06.2010r.; na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 09.07.2004r.;

V. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 29.03.2007 r., sygn. akt XIV K 194/07/ S za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 18.09.2006 r., za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności; karę tę skazany odbył w okresie od 02.06.2010 r. do 01.06.2011 r.; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 18.09.2006 r.

VI. Sądu Rejonowego w Gliwicach Wydział (...)z dnia 29.09.2008 r. sygn. akt II K 726/08 za:

1. ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych w dniach: 07.08.2007r., 09.08.2007r., 19.06.2007r., 31.07.2007 r., 06.03.2007 r., 02.02.2007 r., 05.02.2007r., 19.09.2007 r., 02.05.2007 r., 26.04.2007 r., 11.07.2007r., 21.05.2007 r., 30.05.2007 r., 04.04.2007 r., 18.05.2007 r., 15.05.2007 r., 21.04.2007 r., 29.08.2007 r., 31.08.2007 r., 21.09.2007 r. - za które to przestępstwa na zasadzie art. 91 § 1 k.k. wymierzono jedną karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 190 stawek dziennych po 20 złotych każda (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

2. ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych w dniach: 06.08.2007 r., 11.09.2007 r., nieustalonym dniu 2007 r., 18.09.2007 r., 21.07.2007 r., 20.08.2007 r., 23.07.2007 r. - za które to przestępstwa na zasadzie art. 91 § 1 k.k. wymierzono jedną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

3. przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 21.08.2007 r. - za które wymierzono karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

4. ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 15.06.2007 r. i 25.05.2007 r. - za które to przestępstwa na zasadzie art. 91 § 1 k.k. wymierzono jedną karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

5. ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 22.05.2007 r., 01.08.2007 r., 24.08.2007 r., 28.08.2007 r., 21.09.2007 r., 04.05.2007 r., 02.05.2007 r., 07.05.2007 r., 07.05.2007 r. - za które to przestępstwa na zasadzie art. 91 § 1 k.k. wymierzono jedną karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie wyżej wymienione kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności; karę tę skazany zaczął odbywać dnia 01.06.2011 r. i ma ją odbywać do 15.04.2014 r. (obecnie ją odbywa), zaliczono na poczet kary okres od 17.10.2007 r. do 03.12.2007 r.;

VII. Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie Wydział(...)z dnia 20.04.2011r., sygn. akt II K 469/11/S za:

1. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 04.04.2007 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

2. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione dnia 16.04.2007 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie w miejsce tych jednostkowych w/w kar wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat próby;

VIII. Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie Wydział(...)z dnia 10.02.2012 r. sygn. akt II K 1583/10/S za:

1. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 28.01.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

2. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 13.02.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

3. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 13.02.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

4. przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 16.02.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

5. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 12.03.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

6. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 12.03.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

7. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 15.03.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

8. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 16.03.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

9. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 17.03.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

10. przestępstwo z art. art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 17.03.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

11. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 28.04.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

12. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie 27.01.2004 r. do 18.03.2004 r. r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

13. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione dnia 26.01.2004 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka (na mocy art. 33 § 2 k.k.),

gdzie w miejsce tych jednostkowych w/w kar wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat próby, oraz gdzie w miejsce tych jednostkowych w/w kar grzywien wymierzono karę łączną grzywny 200 stawek po 10 zł każda stawka; postanowieniem Sądu z dnia 20.03.2013 . sygn. akt XIV Ko 397/13/S zarządzono wykonanie zastępczej kary 100 dni pozbawienia wolności za nie uiszczoną karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych grzywny; karę zastępczą skazany będzie odbywał w okresie 15.04.2014 r. – 24.07.2014 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie wyrokiem łącznym z dnia 29 listopada 2013 roku sygn. akt II K 815/13/S orzekł w tym przedmiocie następująco:

I. na zasadzie art. 569 § 1 k.p.k. rozwiązuje orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w:

- pkt III wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowdrzy w Krakowie Wydział (...)z dnia 27.12.2005 r. sygn. akt II K 186/05/K oraz w

- pkt IV wyroku Sądu Rejonowego w Miechowie Wydział (...)z dnia 03.06 2005 r., sygn. akt II K 125/05 oraz w

- pkt XIV wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 10.02.2012 r. sygn. akt II K 1583/10/S

oraz na zasadzie art. 569 § 1 k.p.k. rozwiązuje orzeczenie o karze łącznej grzywny zawarte w:

- pkt XIV wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 10.02.2012 r. sygn. akt II K 1583/10/S;

II. na mocy art. 85 k.k., 86 § 1 k.k. i 569 § 1 k.p.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego K. C. wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Miechowie Wydział (...)z dnia 03.06.2005 r., sygn. akt II K 125/05 oraz

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie Wydział (...)z dnia 27.12.2005 r. sygn. akt II K 186/05/K oraz

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 10.02.2012 r. sygn. akt II K 1583/10/S

wymierza skazanemu K. C. karę łączną 3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 85 k.k., 86 § 1 i § 2 k.k. i 569 § 1 k.p.k. w miejsce jednostkowych kar grzywnien orzeczonych wobec skazanego K. C. wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Miechowie Wydział (...)z dnia 03.06.2005 r., sygn. akt II K 125/05 oraz

- Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 10.02.2012 r. sygn. akt II K 1583/10/S

wymierza skazanemu K. C. karę łączną grzywny w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. na zasadzie art. 577 k.p.k. stwierdza, że zaliczeniu na poczet orzeczonej w punkcie II wyroku kary łącznej pozbawienia wolności podlegają okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających połączeniu, w tym:

- w sprawie sygn. akt II K 125/05: okres wykonywania kary od 01.01.2006 do 26.01.2006 r., (uwzględniając warunkowe przedterminowe zwolnienie w sprawie, którego nie odwołano) oraz okresy zaliczone na poczet kary pozbawienia wolności od 08.11.2004 r. do 08.03.2005 r., od 06.04.2005 r. do 31.05.2005 r.;

- w sprawie sygn. akt II K 186/05/K: okres wykonywania kary od 03.12.2007 r. do 02.06.2010 r. oraz zaliczony na poczet kary okres zatrzymania w dniu 09.07.2004 r.

a na poczet orzeczonej w punkcie II wyroku kary łącznej grzywny podlega zaliczeniu:

- kwota wpłacona tytułem kary grzywny w sprawie o sygn. akt II K 125/05 (tj. 218,51 zł);

IV. na zasadzie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o objęcie wyrokiem łącznym wyroków:

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 12.12.1996 r. sygn. akt II K 1270/96/S,

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 26.09.2003 r., sygn. akt II K 1407/03/S,

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 29.03.2007 r., sygn. akt XIV K 194/07/S;

V. na zasadzie art. 569 § 1 k.p.k. rozwiązuje orzeczenia o karze łącznej zawarte w:

- pkt 6. wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach Wydział (...)z dnia 29.09.2008 r., sygn. akt III K 726/08 oraz w

- pkt III wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 20.04.2011 r. sygn. akt II K 469/11/S;

VI. na mocy art. 85 k.k., 86 § 1 k.k. i 569 § 1 k.p.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego K. C. wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gliwicach Wydział (...)z dnia 29.09.2008 r., sygn. akt III K 726/08 oraz

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 20.04.2011 r. sygn. akt II K 469/11/S

wymierza skazanemu K. C. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na zasadzie art. 577 k.p.k. stwierdza, że zaliczeniu na poczet orzeczonej w punkcie VI wyroku kary łącznej pozbawienia wolności podlegają okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających połączeniu, a to:

- w sprawie sygn. akt III K 726/08: okres wykonywania kary od 01.06.2011r. - do chwili obecnej ją skazany odbywa i mają odbywać do 15.04.2014 r., oraz okres zaliczony na poczet kary od 17.10.2007r. do 03.12.2007 r.;

VIII. w pozostałym zakresie wyroki połączone w punkcie I i VI niniejszego wyroku – podlegają odrębnemu wykonaniu,

IX. na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasada od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. M. (Kancelaria Adwokacka w K.) kwotę 738 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniach sądowych I i II instancji,

X. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Przedmiotowy wyrok zaskarżony został w drodze apelacji przez Prokuratora, skazanego oraz jego obrońcę.

Prokurator zaskarżając wyrok na korzyść skazanego, zarzucił:

I. obrazę art. 4 § 1 k.k. polegającą na zastosowaniu przez Sąd przy połączeniu wyroku Sądu Rejonowego w Miechowie Wydział(...)z dnia 3 czerwca 2005 r., sygn. II K 125/05, wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowdrzy w Krakowie, Wydział (...)z dnia 27 grudnia 2005 r., sygn. II K 186/05/K oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział (...)z dnia 10 lutego 2012 r. sygn. II K 1583/10/S - ustawy nowej i orzeczeniu na zasadzie art. 89 § 1 a k.k. kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy za zbiegające się przestępstwa, za które opisanymi wyrokami orzeczono kary jednostkowe bezwzględnego pozbawienia wolności oraz pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i nie zarządzono wykonania tejsze kary, mimo że w czasie popełnienia tychże przestępstw obowiązywała ustawa względniejsza dla skazanego, albowiem w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 czerwca 2010 r. wykluczała możliwość orzeczenia w takiej sytuacji kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności,

II. obrazę art. 4 § 1 k.k. polegającą na zastosowaniu przez Sąd przy połączeniu wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach Wydział(...)z dnia 29 września 2008 r. sygn. III K 726/08 oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, Wydział (...)z dnia 20 kwietnia 2011 r., sygn. II K 469/11/S - ustawy nowej i orzeczeniu na zasadzie art. 89 § 1 a k.k. kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy za zbiegające się przestępstwa, za które opisanymi wyrokami orzeczono kary jednostkowe bezwzględnego pozbawienia wolności oraz pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i nie zarządzono wykonania tejsze kary, mimo że w czasie popełnienia tychże przestępstw obowiązywała ustawa względniejsza dla skazanego, albowiem w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 czerwca 2010 r. wykluczała możliwość orzeczenia w takiej sytuacji kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Obrońca skazanego zaskarżając wyrok w całości na korzyść skazanego zarzucił naruszenie prawa materialnego wyrażającego się przez połączenie wyroków z bezwzględną karą pozbawienia wolności z wyrokami, gdzie kara pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona, co stanowi też obrazę art. 4 § 1 k.k.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Skazany w osobistej apelacji zarzucił, iż nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, jako, że nie dostał żadnego wezwania, jedynie odpis postanowienia o połączeniu spraw sygn. akt II K 1677/13/S i II K 815/13/S.

Skarżący zarzucił nadto, iż ustne uzasadnienie zaskarżonego wyroku, jego zdaniem, różni się znacząco od przesłanego mu na adres Zakładu Karnego.

Skarżący zwrócił uwagę na wymiar kar orzeczony w sprawach sygn. akt II K 1330/11/S oraz II K 815/13/S, którego różnica, zdaniem skarżącego, jest kolosalna.

Skarżący zarzucił, iż w wyniku aktualnie wydanego wyroku łącznego, jego sytuacja prawna uległa znacznemu pogorszeniu. Jak wskazał, zgodnie z tym, co wynika z nieprawomocnego wyroku łącznego, będzie musiał przebywać w Zakładzie Karnym znacznie dłużej, niż miało to miejsce przed wydaniem tegoż wyroku.

Zdaniem skarżącego, nie jego winą jest fakt, iż „prokuratura gdzieś pogubiła dwa zarzuty, przez co skazany został dwoma wyrokami sygn. akt III K 726/08 Sądu Rejonowego w Gliwicach i II K 469/11/S Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie”.

Skarżący zaznaczył, iż w sprawach sygn. akt II K 86/05/K i II K 1583/10/S orzeczono wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, dlatego też kara łączna obejmująca te skazania winna zostać orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Skarżący, odnosząc się do kwestii prognozy kryminologicznej wskazał, iż Sąd Rejonowy winien przy jej ocenie oprzeć się na uzasadnieniu wyroku w sprawie sygn. akt II K 1583/10/S. Skarżący podniósł, iż wydana w jego sprawie opinia z ZK jest nieaktualna. Nadmienił, iż obecnie jest w zakładzie karnym typu półotwartego, co winno mieć przełożenie na pozytywną opinię.

Zdaniem skarżącego rację miał Sąd Rejonowy orzekający pod sygn. akt II K 1330/11/S, iż w jego sprawie brak jest przesłanek merytorycznych do wydania wyroku łącznego z warunkowym zawieszeniem. Dlatego też podniósł wówczas wysokość kary orzeczonej wyrokami łącznymi oraz to, że w wyroku tym nie zostały orzeczone kary łączne grzywnien, wniósł nadto o dokładne określenie, jaki okres kary orzeczonej w sprawie II K 125/05 winien być zaliczony na poczet kary łącznej pozbawienia wolności, gdyż zapis zawarty w zaskarżonym wyroku, również dla administracji ZK w W. jest nieczytelny.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Wniesione w niniejszej sprawie środki odwoławcze w zakresie, w jakim zarzucają obrazę art. 4 § 1 k.k. są zasadne, dlatego też skutkują uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy w składzie orzekającym stwierdza, iż poglądy wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego nie są słuszne, albowiem stanowią wynik błędnej interpretacji przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, w odniesieniu do zmian dokonanych na podstawie ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych

innych podstaw (Dz. U. Nr 2006, poz. 1598) i dążą w efekcie jedynie do zanegowania jednolitej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego.

Zważyć należy, iż zgodnie z zanegowaną przez Sąd Rejonowy uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2013 r. sygn. akt I KZP 13/13 (OSNKW 2013/12/100, LEX nr 1394021, Biul.PK 2013/11/6, Biul.SN 2013/11/22-23), którą Sąd Odwoławczy w składzie orzekający w pełni aprobuje, po dniu 8 czerwca 2010 r. podstawę prawną wymierzenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności orzeczonej w wyniku połączenia kar pozbawienia wolności wymierzonych za zbiegające się przestępstwa z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania stanowi art. 85 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. Normy wynikające z powołanych przepisów mają także charakter materialnoprawny, wobec czego należy do nich odnosić reguły intertemporalne zawarte w art. 4 § 1 k.k.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyżej cytowanej uchwale, obowiązujący Kodeks karny, w chwili wejścia w życie, tj. w dniu 1 września 1998 r., w art. 89 § 1 stanowił, iż: "W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69". Dokonując wykładni tego przepisu, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 marca 2001 r., I KZP 2/01, OSNKW 2001, z. 5-6, poz. 41, stwierdził, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i bez warunkowego jej zawieszenia - orzeczenie kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w wyroku łącznym (art. 89 § 1 k.k.) nie jest dopuszczalne. W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy podniósł m.in., że "normatywna treść tego przepisu (tj. art. 89 § 1 k.k.) sprowadza się do dwóch elementów: pierwszy określa rodzaj kar, które mogą być objęte karą łączną w wyroku łącznym, drugi zaś wyznacza końcowy, dopuszczalny wynik łączenia wyrażający się w karze z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie ma tu więc w ogóle mowy o możliwości orzeczenia kary łącznej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Gdyby ustawodawca dla układu określonego art. 89 § 1 k.k. dopuszczał możliwość wymierzenia kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, to przepis ten musiałby mieć inne brzmienie, a mianowicie: «sąd może orzec karą łączną bez warunkowego zawieszenia, albo zawiesić jej wykonanie jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69»". Pomimo krytycznych głos do tej uchwały (por. J. Matras, Prok. i Pr. 2002, nr 1, s. 119 i in.; W. Marcinkowski, WPP 2002, nr 3, s. 160 i in., K. Grzegorzczak, WPP 2001, nr 2, s. 150 i in.; M. Gajewski, MP 2001, nr 18, s. 940-942), w orzecznictwie Sądu Najwyższego, konsekwentnie prezentowana była w omawianej kwestii wykładnia art. 89 § 1 k.k. taka, jak w uchwale z dnia 27 marca 2001, I KZP 2/01 (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia: 8 stycznia 2003 r., III KK 403/02, R-OSNKW 2003, poz. 23; z dnia 3 kwietnia 2003 r., IV KK 113/03, R-OSNKW 2003, poz. 713; z dnia 22 czerwca 2004 r., V KK 50/04, R-OSNKW 2004, poz. 1160; z dnia 5 października 2004 r., V KK 224/04, OSNKW 2004, z. 10, poz. 98; z dnia 14 kwietnia 2005, III KK 54/05, R-OSNKW 2005, poz. 778; z dnia 15 listopada 2005 r., IV KK 256/05, R-OSNKW 2005, poz. 2056; z dnia 16 grudnia 2005 r., V KK 414/05, R-OSNKW 2005, poz. 2519; z dnia 19 października 2006 r., V KK 191/06, R-OSNKW 2006, poz. 1578; z dnia 19 grudnia 2006 r., IV KK 446/06, R-OSNKW 2006, poz. 2500; z dnia 14 marca 2007 r., II KK 6/07, R-OSNKW 2007, poz. 609; z dnia 24 kwietnia 2007 r., IV KK 155/07, KZS 2007, z. 9, poz. 17; z dnia 12 czerwca 2007 r., V KK 132/07, R-OSNKW 2007, poz. 1261; z dnia 19 grudnia 2007 r., III KK 408/07, R-OSNKW 2007, poz. 2898; z dnia 19 marca 2008 r., IV KK 45/08, KZS 2008, z. 5, poz. 66; z dnia 9 czerwca 2008 r., III KK 124/08, R-OSNKW 2008, poz. 1227; z dnia 26 listopada 2008 r., III KK 317/08, R-OSNKW 2008, poz. 2389; 26 marca 2009 r., IV KK 69/09, R-OSNKW 2009, poz. 841; postanowienia: z dnia 30 września 2009 r., I KZP 12/09, OSNKW 2009, nr 10, poz. 86; z dnia 5 sierpnia 2010 r., III KK 67/10, R-OSNKW 2010, poz. 1537; z dnia 20 października 2010 r., IV KK 297/10, R-OSNKW 2010, poz. 2005; z dnia 8 lutego 2011 r., III KK 412/10, R-OSNKW 2011, poz. 282). Taka linia interpretacyjna była też dominująca w orzecznictwie sądów powszechnych (zob. przykładowo: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 sierpnia 2005 r., II AKz 530/05, KZS 2005, z. 12, poz. 69; postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 grudnia 2006 r., II AKz 634/06, OSA 2008, nr 1, poz. 3; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 marca 2008 r., II AKa 40/08, KZS 2008, z. 6, poz. 39).

Bardzo celne są przy tym uwagi Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 października 2004 r., V KK 224/04, że: "Krytycy tej uchwały nie wczytali się jednak zapewne uważnie w treści zapisane w jej uzasadnieniu,

z których wcale nie wynika - jak chcieliby - że w tej sytuacji, gdy sąd staje wobec zagadnienia połączenia kary pozbawienia wolności orzeczonej jako kara bezwzględna z karą pozbawienia wolności orzeczoną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, musi on orzec karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przepis art. 89 § 1 k.k. taką możliwość jedynie przewiduje i to pod warunkiem, że zachodzą warunki określone w art. 69 k.k. Nie jest to zatem i nie może być obligatoryjne. Konkluzji takiej nie tylko bowiem nie da się wyczytać z treści przepisu art. 89 § 1 k.k., ale także nie dałoby się jej pogodzić ze zdrowym rozsądkiem. Nie ma bowiem żadnych sensownych racji, dla których osoba skazana na karę pozbawienia wolności wymierzoną bez warunkowego zawieszenia jej wykonania miała korzystać z dobrodziejstwa probacji tylko dlatego, że obok przestępstwa, za które tę karę wymierzono, popełniła także inne przestępstwo, za które wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a kara ta podlega połączeniu z karą wymierzoną jako bezwzględna. Już w uzasadnieniu uchwały z 21 listopada 2001 r., I KZP 14/01, OSNKW 2002, z. 1-2, poz. 1, Sąd Najwyższy zauważył, że tezę uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2001 r. «odnosić należy jedynie do sytuacji, w której sąd dochodzi do przekonania, iż zachodzą przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej, określone w art. 69 k.k.». Sens tej uchwały jest zatem taki, iż w wypadku, gdy przesłanki z art. 69 k.k. nie zachodzą sąd nie może połączyć węzłem kary łącznej kar z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia wykonania oraz zawiesić wykonania kary łącznej (w takiej sytuacji nie dochodzi do wydania wyroku łącznego), nie zaś taki, że w każdym wypadku opisanego zbiegu obowiązany jest orzec karę łączną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania".

W związku z powyższym należy stwierdzić, że do dnia 8 czerwca 2010 r., tj. dnia wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589) w sytuacji, gdy za zbiegające się przestępstwa wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nie były spełnione przesłanki określone w art. 69 k.k., brak było podstawy do wymierzenia kary łącznej. Zatem jeżeli sąd właściwy do wydania wyroku łącznego stał przed problemem połączenia kar wymierzonych z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kar wymierzonych bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, powinien był w pierwszej kolejności rozważyć, czy zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia ewentualnej kary łącznej przewidziane art. 69 k.k. Pozytywna odpowiedź na to pytanie otwierała możliwość zastosowania art. 89 § 1 k.k. Odpowiedź negatywna prowadzić zaś musiała do odstąpienia od połączenia orzeczonych kar i umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Poza sporem jest, że omówiona norma została "odczytana" z regulacji art. 89 § 1 k.k. w wyniku wykładni operatywnej. Z uwagi na jej powszechną akceptację w judykaturze, o czym była mowa wyżej, uprawnione jest też twierdzenie, iż ta wykładnia przesądziła o faktycznej treści art. 89 § 1 k.k.

Przedstawiona wyżej sytuacja normatywna uległa zmianie w wyniku wprowadzenia do Kodeksu karnego ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589) art. 89 § 1a. Zgodnie z nim "w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania". Przepis ten wszedł w życie z dniem 8 czerwca 2010 r., przy czym ustawa go ustanawiająca, w odniesieniu do przepisów prawa karnego materialnego, nie zawierała przepisów intertemporalnych.

Podkreślenia wymaga, że art. 89 § 1a k.k. wprost przewiduje możliwość orzeczenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności, jeśli wszystkie podlegające łączeniu kary pozbawienia wolności orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Konsekwentnie należy zatem stwierdzić, że od dnia 8 czerwca 2010 r. stało się również możliwe połączenie węzłem kary łącznej o charakterze bezwzględnym kary pozbawienia wolności orzeczonej z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia jej wykonania z karą rodzajowo tożsamą o charakterze bezwzględnym. Jeżeli bowiem możliwość orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym istnieje w przypadku realnego zbiegu przestępstw, za które orzeczono wyłącznie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, to tym bardziej istnieje ona wtedy, kiedy tylko co do niektórych

z przestępstw zastosowano wskazany środek probacyjny [tak trafnie S. Żółtek (w:) R. Zawłocki, M. Królikowski (red.): Kodeks karny. Część ogólna, t. II, Warszawa 2011, s. 764].

W rezultacie wprowadzonych zmian z dniem 8 czerwca 2010 r. z art. 85 k.k. w zw. z art. 89 § 1 i § 1a k.k. wynikała norma kompetencyjna, wskazująca na konieczność wymierzenia w wyroku łącznym kary łącznej, gdy połączeniu podlegają odpowiednie kary rodzajowe niezależnie od zastosowanego warunkowego zawieszenia ich wykonania, przy jednoczesnym wskazaniu na możliwość warunkowego zawieszenia kary łącznej, gdy chociażby co do jednej z kar jednostkowych zastosowano środek probacyjny. Szczególną rolę w takiej wykładni pełni art. 89 § 1a k.k., który wskazuje na obowiązek orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności (także o charakterze bezwzględny) nawet wówczas, gdy wykonanie wszystkich jednostkowych kar tego rodzaju, wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, zostało warunkowo zawieszono.

Jeżeli zatem do dnia 8 czerwca 2010 r. nie było możliwe w omawianych wypadkach orzeczenie w wyroku łącznym kary łącznej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a po tej dacie stało się to możliwe, to rodzi się pytanie, czy konieczne jest w przedstawionych realiach porównanie obu stanów prawnych przez pryzmat wyrażonej w art. 4 § 1 k.k. zasady prawa intertemporalnego (co nakazywałoby poszukiwanie ustawy względniejszej, skoro mamy do czynienia ze zmianą normatywną), czy też konieczność orzekania kary łącznej w powyższym przypadku jest wynikiem jedynie zmiany wykładni art. 89 § 1 k.k. (co wykluczałoby odwołanie się do art. 4 § 1 k.k.).

Odnosząc do wykładni art. 89 § 1 k.k., występującej przed wprowadzeniem art. 89 § 1a k.k., to jak trafnie wskazano w uzasadnieniach wyroków Sądu Najwyższego: z dnia 22 listopada 2012 r., V KK 290/12, LEX nr 1228653; z dnia 5 kwietnia 2013 r., IV KK 401/12, LEX nr 1308161, a także z dnia 23 maja 2013 r., III KK 102/13, LEX nr 1315620, w celu właściwego odczytania normy z niego wynikającej, należy sięgnąć po utrwalony, jednolity, jednoznaczny, powszechny oraz autorytatywny sposób jego rozumienia wyrażony w judykaturze Sądu Najwyższego. Uzasadnia to tezę, że w praktyce stosowania ów przepis nabrał takiej właśnie treści (por. m.in. wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 31 marca 2005 r., SK 26/02, OTK ZU nr 3/A/2005, poz. 29; z dnia 3 października 2000 r., K 33/99, OTK ZU nr 6/2000, poz. 188; z dnia 2 czerwca 2009 r., SK 31/08, OTK ZU nr 6/A/2009, poz. 83; z dnia 24 czerwca 2008 r., sygn. SK 16/06, OTK ZU nr 5/A/2008, poz. 85; zob. także S. Żółtek: Glosa do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011 r., I KZP 29/10, OSP 2011, nr 11, s. 805). Oczywiście jest, że stosując zasady intertemporalne zawarte w Kodeksie karnym, w szczególności zaś art. 4 § 1 k.k., przy dekodowaniu treści normy wynikającej z przepisów ustawy poprzednio obowiązującej należy uwzględnić takie rozumienie owych przepisów, jakie przyjmowano powszechnie w utrwalonym orzecznictwie w czasie występowania okoliczności faktycznych będących przedmiotem oceny prawnej. Pogląd ten jest, co do zasady, podzielany w doktrynie (W. Wróbel: Zmiana normatywna i zasady intertemporalne w prawie karnym, Zakamycze 2003, s. 174-178). Wskazuje się, że "jednolita wykładnia sądowa regulacji dotyczącej warunkowego zawieszenia wykonania orzeczenia o karze łącznej wypełniła nieobowiązujący już art. 89 k.k. nową treścią, co uprawnia do zastosowania wobec niego zasady *lex severior retro non agit*" (S. Żółtek: Glosa, op. cit.).

Nie może przy tym budzić wątpliwości, że normę często odczytuje się z wielu przepisów. Jeżeli stosowanie art. 85 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. wiązało się z określoną normą odczytaną w drodze wykładni operatywnej, a wprowadzenie art. 89 § 1a k.k. normę tę zmodyfikowało, to nie była to wyłącznie zmiana wykładni, a zmiana normatywna pociągająca za sobą zmianę wykładni. W sytuacji zaś, w której następuje zmiana przepisów (nawet jednego) służących dekodowaniu normy, oczywisty jest nakaz stosowania do takiego przypadku zasad wynikających z art. 4 § 1 k.k.

Wprowadzenie do Kodeksu karnego art. 89 § 1a doprowadziło zatem do zmiany normatywnej w zakresie, w jakim powstała konieczność każdorazowego orzekania kary łącznej, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k., niezależnie od zastosowanego środka probacyjnego co do którejkolwiek z kar orzeczonych za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa, tym samym wpływając na treść normy uprzednio dekodowanej w oparciu o art. 89 § 1 k.k. Zmiana wykładni art. 85 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. jest więc wynikiem dokonanej zmiany normatywnej, co musi pociągnąć za sobą, w przypadkach tego wymagających, odwołanie się do zasady wyrażanej w art. 4 § 1 k.k. Sąd, stosując w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego unormowanie z art. 4 § 1 k.k., powinien, ustalając, która

z ustaw jest względniejsza dla sprawcy, porównać stan normatywny z dnia orzekania oraz stan normatywny z czasu popełnienia każdego z przestępstw pozostających w realnym zbiegu.

Uwzględniając powyższe, należy przyjąć, że po dniu 8 czerwca 2010 r. podstawę prawną do wymierzenia bezwzględnej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku łącznym, w wyniku połączenia kar tego rodzaju wymierzonych za zbiegające się przestępstwa z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, stanowi art. 85 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k.

Zauważyć tutaj należy z urzędu, iż wydając zaskarżony wyrok Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisów postępowania, tj. art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k. poprzez niewskazanie w wyroku podstawy prawnej wymierzonych skazanemu K. C. bezwzględnych kar pozbawienia wolności w sytuacji, gdy łączeniu podlegały jednostkowe kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania;

Za błędne w szczególności w niniejszej sprawie, w której wszystkie przestępstwa tworzące zbieg realny zostały popełnione przed wejściem w życie powyższej ustawy, tj. przed 8 czerwca 2010 r., gdy orzeczono za nie kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, uznać należy postępowanie Sądu Rejonowego, który w podstawie prawnej wyroków łącznych wskazał jedynie przepisy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., pomijając art. 89 § 1 k.k. Powyższe stoi w sprzeczności z zaprezentowanymi w części uzasadnienia zaskarżonego wyroku poglądami, zgodnie z którymi przepis art. 89 § 1 k.k. od początku swego obowiązywania, w warunkach zbiegu kar jednostkowych: bezwzględnej i wolnościowej, stanowił podstawę dla orzekania zarówno kary bezwzględnej, jak i kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Akceptacja dla tych poglądów, których nie podziela Sąd Odwoławczy, musiałaby oznaczać bowiem, że w podstawie wymiaru kary łącznej należałoby powołać art. 89 § 1 k.k. W tym zakresie Sąd I instancji nie wykazał się zatem konsekwencją.

Reasumując, stwierdzić należy, iż zasadniczym uchybieniem Sądu I instancji było niezastosowanie w procesie orzekania, przy połączeniu wyroków Sądu Rejonowego w Miechowie z dnia 3 czerwca 2005 r., sygn. II K 125/05, wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 27 grudnia 2005 r., sygn. II K 186/05/K oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział z dnia 10 lutego 2012 r. sygn. II K 1583/10/S a także wyroków Sądu Rejonowego w Gliwicach Wydział z dnia 29 września 2008 r. sygn. III K 726/08 oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 20 kwietnia 2011 r., sygn. II K 469/11/S reguł intertemporalnych zawartych w art. 4 § 1 k.k., które to uchybienie stało się podstawą uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Jedynie na marginesie zauważyć trzeba, iż niezasadnie podnosi skazany w apelacji, iż nie był prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy głównej w przedmiocie wydania wyroku łącznego skoro został on w związku z przedmiotową sprawą wpierw przetransportowany z Zakładu Karnego w K. do Aresztu Śledczego w K. a następnie na rozprawę tę doprowadzony przez funkcjonariuszy Policji.

Za gołosłowny, niczym nie poparty uznać należy zarzut skazanego, iż ustne uzasadnienie zaskarżonego wyroku różni się znacząco od przesłanego mu na adres Zakładu Karnego.

Co zaś tyczy się różnicy w wymiarze kar orzeczonych w sprawach II K 1677/13/S i II K 815/13/S to przypomnieć należy skazanemu, iż zgodnie z treścią art. 8 § 1 k.p.k. sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd I instancji będzie miał na uwadze, iż treść art. 89 § 1 k.k. sprzed nowelizacji i jej konsekwencje na płaszczyźnie wymiaru kary łącznej, jakie zostały zidentyfikowane w judykaturze, muszą być brane pod uwagę w procesie oceny brzmienia ustawy na potrzeby rozstrzygnięcia, czy jest ona względniejsza dla sprawcy. Dlatego też w realiach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy winien orzekać w przedmiocie wyroku łącznego przez pryzmat art. 4 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy powinien mieć nadto na uwadze treść art. 443 kpk i fakt, że apelacje były wniesione wyłącznie na korzyść skazanego.

Mając powyższe na względzie, Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 kpk orzekł jak w sentencji.

SSO Sławomir Noga SSO Grażyna Pawela – Gawor SSO Janusz Krok